BnF Gallica

Bài hát nm mói

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

BnF Gallica

Nguyên-Thúc-Khiêm. Auteur du texte. Bài hát nm mói. 1929.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :
- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».
- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.
- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter
utilisation.commerciale@bnf.fr.

8°
INDO-CHINOIS
Piece
846

BÀI HÁT

NĂM MỚ'I

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
N° 10537

排喝𢆥𡤓

秀才阮叔謙撰

(Đã đăng ở Thực-Nghiệp
dân báo
Ngày 22 Janvier 1928)

Hiệu sách Quảng-Thịnh
115, Hàng Gai, Hanoi
Xuất bản

Piece
8° Indoch
846

2 exemplaires
Dépôt légal
Hanoi le 19 février 1929

1929
IN TẠI NHÀ IN NGÔ TỬ-HẠ
HANOI

BÀI HÁT NĂM MỚI

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
N° 10/87

Ông cựu ơi, nay đã sang năm mới đây rồi,
Mà sao ông còn cũ kỹ cứ chịu ngồi giữ thói đời xưa?
Ông thử bừng con mắt trông xem cuộc thế như bàn cờ,
Bầy bầy xóa xóa biết bao giờ cuộc tan!
Ông cựu ơi, khi cuối năm hoa rụng hoa tàn,
Bắt đầu xoay sang năm mới qua tiết đông hàn rồi lại giục tin xuân,
Thử quay đầu mà ngoảnh mặt nhắn hỏi ông Đông-quân,
Kìa cành mai điểm tuyết đã trắng ngần trên đỉnh non hoa.
Ông cựu ơi, chớ nước non kia bao tuổi mà già,
Hay là ta mở rộng cửa nhà mà đón lấy xuân chăng?
Nghe tin xuân mà ta đã nô nức lòng mừng,
Nên cùng đàn trẻ nít mở tưng bừng lấy tiệc vui.
Ông cựu ơi, đầu năm muâ muối cuối năm mua vôi,
Để ta vẽ cung vẽ nỏ và tiễn tống xa lui những các ông thần tà.
Xin các ông đừng quấy nhiễu con nhà,
Để ta dắt díu đàn trẻ nít à à ta múa reo.

Ông cựu ơi, ông thử trông kìa ngang giời ngất ngưởng cành nêu,
Muôn nhà muôn ngọn đèn treo bóng lồng,
Vẽ bức tranh thủy mạc ta đề bức thơ hồng.
Tung mây rậy đất ta nổ đùng một trận pháo ran.
Ông cựu ơi, bây giờ cuộc rượu đào ta ngồi sảnh bức gương loan.
Trên chúc mừng tôn tổ dưới ta vui với đàn trẻ nít nhà ta,
Ta lại vui cùng họ đương thân thích ruột già,
Cho vẻ vang nòi giống rõ con nhà Lạc-Long,
Ông cựu ơi, ta lại đua cùng nhà sĩ nhà nông,
Nhà kinh thương ta cải cách nhà công ta nẩy tài.
Ta gắng công tranh cạnh với người,
Thu lợi quyền chứa để trong cuộc đời ta sửa sang.
Ông cựu ơi, nghiệp sĩ thời ta đổi giọng văn chương,
Dùng nghề thực học ta bỏ đường hư văn,
Phải phân sao cho rõ hình thức với tinh thần,
Để mở đường tiến hóa cho quốc dân bây giờ.
Ông cựu ơi, nghiệp nhà nông vỡ điền lập ấp ta cốt phải cầy bừa,
Chọn mầm gieo giống và té nước theo mưa cho kịp thời.
Hạt thóc mùa ta đã hưởng được rồi,

Xong nghề giâu bông ngô đậu ta lại phải giữ tông nòi dòng dõi cây lúa chiêm.
Ông cựu ơi, nghiệp kinh thương buôn tầu mở hiệu ta cốt phải suy xem,
Sao cho các hàng hóa vận tải ấm êm cơn gió chiều.
Để những khi xe kia lồng bánh tầu nọ dừng neo,
Suy đồng tính lạng được vốn nhiều lãi to.
Ông cựu ơi, nghiệp nhà công lập máy mở xưởng ta đúc nung khảm khắc mọi đồ,
Dệt thêu nắn nót ta phải ganh đua nghề tài,
Cốt sao cho nghề càng đẹp mắt vui tai,
Việc làm như sấm sét, lãi lời như nước mây.
Ông cựu ơi, trong cuộc đời là cuộc trở xoay,
Năm giời vần chuyển ta phải đổi thay như thế nào?...
Trên vườn xuân mơn mởn cánh hoa đào,
Ta thử bấm đốt tay thính thoát đã xuân bao tuổi rồi.
Ông cựu ơi, kìa con chim xanh nó réo rắt giục người,
Nọ con gà hàng xóm nó đã gáy sôi bên đầu tường.
Ta trông giời chừng rạng bóng tan sương,
Mà sao ta còn hãy mơ màng như giấc chiêm bao.

Ông cựu ơi, ta sực tỉnh ra lại u-ơ ú-ớ làm sao,
Ngày gần sang năm mới chờ nào người có mới cho.
Cửa song thưa thấp thoáng bóng con ngựa hồ,
Người sinh trên cuộc thế có lẽ trò đùa chăng a?
Ông cựu ơi, ngày mới rồi thì ta phải mới ra,
Nếu mà cũ kỹ nó cũng già mất xuân!
Những cái thói cũ tà, ta hãy chừa dần,
Ắt rồi cũng có ích quốc lợi dân it nhiều.
Ông cựu ơi, ông đừng cậy ngày tết ông sẵn món tiền tiêu,
Ông mua hoang mua phí rõ nhiều các thức hoa.
Đã đành hương thơm mát ngát nhà,
Song khi hoa vàng rụng cũng là món lợi vất đi.
Ông cựu ơi, ông đừng cậy ngày tết ông chẳng thiếu thức gì,
Ông say mê say mẩn say ly bỷ chén rượu tăm.
Đã đành rằng mượn rượu chúc năm,
Song khi mà say quá cũng không cầm được chứng hơi men.
Ông cựu ơi, ông đừng mua cuộc cười giữ cái thói quen,
Vẫy cái roi chầu tom-chát ngồi chen các cô đầu.

Đã đành mắc xuân tình nên phải yếm âu,
Nhưng khi sóng khuynh thành đã nổi, nghiệp nhà giầu cũng nghiêng.
Ông cựu ơi, ông đừng vội ngày xuân nằm ngả chốn buồng riêng,
Nhả mây nuốt khói lăn chiêng bên bàn đèn.
Đã đành rằng mê mệt ả-phiền,
Song khay vân-mẫu tầu bịt bạc nó móc cái đồng tiền cũng đắng cay,
Ông cựu ơi, ông đừng mượn chơi xuân mà tài-bàn xóc-đĩa ống-xoay.
Phán-thán, xín-cầu lại quay ông ít-xì,
Đã đành sự bạc bài xanh chín có từng khi,
Song tiền rừng bạc bể ông ném đi cũng hoài.
Ông cựu ơi, xin ông chừa những cách cũ ta ăn chơi,
Lại nên đổi những phong-tục cũ nó phí hoài mất nhân-công.
Như bới nát đám cỏ-gà không được một đồng,
Đem về mua rượu thịt để ăn trong ba ngày,
Ông cựu ơi, ông đừng tin ông Thổ-công bòn vàng từ trước quen tay,
Tết đi mua mũ mà để khấn ông nay lên chầu giời.
Chắc rằng ông đã hộ trì cáo tố gì ai,
Hay vàng mũ ta đốt cháy thời nó ra gio,
Ông cựu ơi, ông đừng mua vàng bạc giấy mà dử các ông mãnh bà cô,

Chắc rằng dưới Âm-phủ cũng chẳng có tiêu gio làm bạc vàng.

Sao bằng ta chỉ dụng tâm hương,

Dẫu rằng cách cõi minh-dương cũng cam lòng.

Ông cựu ơi, ông đừng viết câu đối tết bằng cái mảnh giấy hồng,

Ngồi trước sân đè gạch để bán kiếm mấy đồng chơi xuân.

Bởi người mình đang giở dại giở đần.

Mua câu đối dán cột còn có biết cái xuân ra thế nào.

Ông cựu ơi, ông đừng nên nóng máu hoàng bào.

Mua pháo mượn người đốt lỡ nó nổ vào đầu chăng.

Bởi người mình còn trẻ sữa non măng,

Dặy cho nghịch dại lỡ lại văng phải đầu!

Ông cựu ơi, ông đừng khoe sang khoe lịch, khoe giầu,

Bầy vẽ ra giò hoa chả lụa để ruồi bâu trong mấy ngày,

Nhà không có đi ăn nợ ăn vay,

Mồng ba ăn cốn mà mồng bốn lại đến ngày ngồi trơ.

Ông cựu ơi, ông phải biết lúc bây giờ là bao giờ.

Nếu ta không đổi mới còn ngồi chờ đến năm nao?

Kìa năm châu đang rộn-rịp phong trào,
Cá trọng bể sóng có thế nào vây chả sờn không?
Ông cựu ơi, nước non ta có kém chi nước Nhược non Bồng.
Lẻ bốn nghìn năm cũ xoay vòng cho mãi đến năm nay.
Trông mà xem bể gió non mây,
Tổ tông ta bồi đắp vẹn xây nên cuộc đời.
Ông cựu ơi, huống bây giờ tầu bay đèn điện ngất giời,
Mở mang cõi đất vẽ vời cho non sông.
Kìa trông xem trường sĩ trường nông,
Chốn phụ đầu buôn bán xưởng bách công dặy nghề.
Ông cựu ơi, mà sao ta còn giữ tính say mê,
Mượn ngày xuân mà đua rượu, thuốc, giăng huê, bạc bài,
Thôi ta đừng quen nết chơi bời,
Nghìn năm để tiếng cho đời mỉa mai.
Ông cựu ơi, ngày xuân ta nó hãy còn dài,
Chen vai chạm mặt ta gắng sức nẩy tài tranh đua.
Trong một năm xoay xở bốn mùa,
Ăn làm tính toán sao cho khỏi thiệt thua với đời.
Ông cựu ơi, giời sinh ta ruột gan tai mắt làm người,
Lại đặt ta vào nơi non nước tuyệt vời thanh tao.

Nhân tiệc xuân ta chuốc chén rượu đào.
Mừng cho sĩ, nông, công, cổ, nghề nào cũng nên công.
Ông cựu ơi, tưới mưa xuân ta rội rửa tấm lòng.
Bớt những cái phong tục lậu thổi nồi cơm nếp lại bồng cái bánh chưng,
Trong ba ngày ta phải nên so sén liệu chừng,
Bớt những cái phí như bể như rừng để làm việc sinh nhai.
Ông cựu ơi, năm mới rồi ta không nên theo thói cũ chơi hoài,
Kẻo mà nó phí mất ngày giời của chúng ta,
Ngày làm sao cho mới mẻ mãi ra,
Chớ đừng chơi lệch nghiệp lại ăn cháo lá đa bên đầu chùa !
Ông cựu ơi, tục nước mình lại tôn ông Táo làm Vua ;
Van vì cả ông chó đá ở đầu gò là sao !
Không hay các ông kia làm họa phúc thế nào?
Mà đầu năm lễ vật đến kỳ cào kêu van ?
Ông cựu ơi, nếu mình trừ bỏ được hết thói bạc ngoan,
Thì sau cần gì phải lập đàn làm chay !
Chỉ những anh khinh người nạt chúng lúc ban ngày !
Vậy nên khi ban đêm chiều tối phải van thầy lậy ông.

Ông cựu ơi, bắt đầu xuân rồi trăm hoa giạn mặt gió đông,
Chúng ta cũng nên rộng mở cái chút lòng ganh đua,
Mở mặt ra ta trông xem non nước họa đồ,
Làm dân trong nước cái trách nhiệm cũng to bằng giời.
Ông cựu ơi, trải mấy mươi năm vật đổi sao dời,
Dân ta cũng nên ghính vác lấy một phần người trong thế gian,
Huống bây giờ giai thì mạnh gái thì ngoan,
Nên bắt tay mừng mặt ta díu dan lên võ-đài.
Ông cựu ơi, ta nói đây hết thầy mọi người,
Các hàng gái sắc giai tài ta khuyên nhau,
Tất cả hương tổng-lý, quốc công hầu,
Cho đến ông nhớn đầu mà dại, bác nhiều râu nặng cằm,
Ông cựu ơi, nước non nhà kể từ hàng mười bốn mười lăm,
Cho đến hàng sáu bẩy tám chín mươi nhăm tuổi thừa,
Trải năm năm ngày tháng thoi đưa,
Trẻ thơ được mấy chốc đã phơ bạc đầu!
Ông cựu ơi, hãy xem kìa như người tấn tới rất mau,
Mà sao ta cũ kỹ không ngóc đầu mà trông ra,

Ta trang-điểm làm sao cho tốt đẹp nước non nhà,
Như gấm như vóc lại như hoa đầu mùa,
Ông cựu ơi, kìa trận triều lớp sóng nhấp nhô,
Đầu năm năm mới ta chúc cõi sơn hồ cùng vui chung,
Trải bốn mùa xuân, hạ, thu, đông,
Vui cùng gió mát giăng trong ta sửa mình,
Ông cựu ơi, nay dân ta gặp hội hòa-bình,
Nhân nay tháng tốt ngày lành ta chúc bạn anh em,
Xin ông cùng ngoảnh lại mà xem,
Một năm năm mới ta lại mới thêm mười phần.
Ông cựu ơi, sông có khúc người có lúc mà vận đất có tuần,
Chúc mừng bốn chữ «kiến dần xuân thiên»,
Mở tiệc xuân ta vui cuộc đoàn viên. .

QUẢNG-THỊNH

115, Hàng Gai, HANOI

Sách mới xuất bản :

Nguyệt hoa mộng ký
Nam nữ xướng ca
Duyên nợ ba sinh
Ngư Tiều vấn đáp
Cái trộm khả nghi
Cho đáng tấm chồng
Bài hát năm mới
Ca Lưu-thủy, Hành-vân
Ca Nam-ai
Hoa tình ngâm khúc
Huấn nữ ca
Thơ phú và án Kiều
Hiếu hỉ đối liên
Kiều-Liên hợp phiếm
Ca-trù thể cách tân biên
Đảng băng đen
Tương-tri mỹ nương
Điêu-Thuyền

Sách mới in lại:

Song-mỹ lương-duyên
Bao-Công kỳ án
Kim cổ kỳ quan
Chung hiếu thần tiên
Một tấm lòng
Cảo thơm toàn tập
Chiêu-Quân tân chuyện
Bần nữ thán
Cung oán ngâm khúc
Từ hàn cử yếu
Lối văn thư
Luân-lý tập đọc
Vần Quốc-ngữ
Nuôi bạn thay chồng
Hà-đông sư-tử
Một cảnh làm dâu
Tam thiên tự
Ngũ thiên tự
Trinh-thử tân chuyện
Hoa tiên nhuận chính
Tiếu lâm Quảng-ký, v.v...